

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis
Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata**

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Epistola. V. Ad Episcopum Trecorensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

gijt confirmata: Ius nostrum alteri dare, beneficia infingere, nec possumus nec debemus. Excedit quicunque illi reverentiam non impedit; nos in protectione illius, res nostras, locum nostrum, seruientes nostros, & omnia nostra deponimus, & ad ipsam appellamus, in Annuntiatione B. Mariæ respondere parati, si quis agere contra nos voluerit; vel agere instructi, si quis nos deinceps pro causa molestare voluerit. Quid de hinc acturi sitis, netio, vnum scio, plus suo tempore seruuit & profuit Carnotensi ecclesie Fr. Philippus, quam Pontileniensis Abbas & Monachi sui, pro quorum nos delationibus taliter fatigatis. Mitite iam gladiū, si placet, in vaginam, & agite comiter, nos ad tribunal Apostolicum stamus, & iustitia stabitis, & ibi nos oportet iudicari, nisi Patrem & Aduocatum adduxerit nobis Deus Omnipotens, quem reverti velociter cum salute & prospere conferari, votis omnibus exoptamus. Valete.

EPISTOLA IV.

Ad Abbatem de Landesio.

Landense monasterium (ut supra retulimus) filia est Canobii de Eleemosynæ, quod Philippus noster visitans, in absentia abbatis, scribit ei, e quod amare perisse corrigenda, & quanam illa sint, iudicat.

Dilecto dilectori, Fratri Hugoni, & Co-Abbati de Landesio. Frater Philippus de Eleemosyna, salutem & dilectionem in Domino. Vtinam, inueniens vos domini, tempore visitationis. Inuenimus ibi quædam Ordini contraria, quæ consilio vestro correcta, facile quieuisserent. Nunc autem loco absens corpore, ramen præsens spiritu, vobis in Ordinis virtute denuntio, ut ea sicut in capitulo disposui, corrigatis.

Priorem ab exteriorum curâ, & à frequenti equitatione, vel Prioratus ordine amouete: †

Claustri Custos & Ordinis, non debet exterioribus infudare. Subcellarius vester monasterio, Fratribus onerosus, & manifestè superbus est, nimis frequenter equitat, & extra claustrum est, & extra officij sui metas curiosè nimis & inutiliter euagatur. Monemus, consulimus, & mandamus, utrum rem ouea: is ab obedientiâ illâ, & aetiori studio curam illius habeatis. Sunt alia quæ præsenti sermone magis quam scripto, vobis explicanda sunt. Vigilate in omnibus, & agite caute, ne sub manu vestra virtus Ordinis emareescat. Amor & virtus Ordinis hæc loquuntur, nihil amaritudo suggestit, aut similitas. Sed, si nos & Ordinem diligitis, expedit, ut quod piè denunciamus, efficaciter impleatis. Fratres nostros plurimum charitati vestre commendamus, Fratres vestros ore nostro, & spiritu nostro plurimum salutamus, nostros nominatim. Vale.

EPISTOLA V.

Ad Episcopum Trecorensem.

Abbatem Begurense Canobij, in Britannia minore, tanquam mutilem, à dignitate abbatis absoluuit, & Cœnobium commendat Episcopo Trecorensum.

R Euerendo in Christo Patri & Domino Will. Deigratiâ Trecorensum Episcopo, Frater Philippus de Eleemosynâ, seruare unitatem spiritus in vinculo pacis. Quod à cura & administratione † Begurense monasterij Fr. Chinerusse suspendit, dignum esse iustumque censemus. Et vtinam nunquam ad illud regimur ascendisset, per quem facta sunt domus illius peiora prioribus.

Nos autem secundum quod mandatis, ad consolationem & cōsilium domus illius accingimur, & prædictum Fratrem corde bono,

Vv 3.

& animo.

† Nota. † Begurense Cœnobium, Filia est Eleemosyna.

& animo volenti ab administratione monasterij clementer absoluimus, sicut Personæ & loco credimus expedire.

Non enim convenienter ægrotus medetur ægrotis, nec imbecillem congruè sustentat invalidus, nec commodè lapsus erigit corrumptum. Vos igitur sicut virum Ordinis decet, sicut amico convenit, sicut oportet servum Christi, sicut Altaris ministro dignum est, omni tempore date operam, vt ædificant muri domus Domini, & virtus Ordinis reparetur, in sanctitate & iustitia coram Deo: quia temporalia detrimenta poterunt facile resarciri, si reformari contigerit Religionis honestatisque iacturam. In operibus liquidem nostris, si primum queritur regnum Dei, iuxta ipsius sponsionem, boni temporalis a diectio non negatur. In breui igitur ad vos descendemus, domui miserae consilium & auxilium, prout melius & aptius poterimus, impensuri.

Adsit labori nostro vestra sedulitas & amica prouidentia; non enim effectu bono carere posse credimus, ubi uanimiter duorum pia uera occurunt. Vale.

EPISTOLA VI.

Ad Archiepisc. Senonensem.

Commendat quendam Amicum, ut restituatur ei ab Archidiacono Aurelianensi, quod ipsi commodauerat.

AMANTISSIMO in Christo Patri & Domino Wilhelmo, Venerabili (Dei gratia) Senorum Archiepiscopo, & Sedis Apostolica Legato, Fr. Philippus de Eleemosyna, plurimam in omnium Saluatore laudem.

Fidelis vester, & noster familiaris. Beneuentus de veteri uico, nostro interuentu, Hugoni Aurelianensi Archidiacono de rebus suis gra-

tuit, sine viuis & augmento, commoda non debet ei respondere in damnum, quod benignè seminauit in gratiâ. Rogamus dilectam nobis in Christo Paternitatem vestram, vt deli vestro prouideatis ne alienis fraudibus inuoluantur, & supplicium reporter pro beneficio. Mandate igitur Decanis vestris in quoruminibus cura eius est, vt veritate diligentius inquisita, tutum parent exitum pro beneficio labant: feliciter enim graditur causa, quam sine re perspicit oculus æquitatis. Decrementum autem eius, non sine vestra proveniet iniuria, cum ad hoc faciendum nostris precibus euictus acescerit. Bene valeat semper in Domino, velu sublimitas.

EPISTOLA VII.

Ad Ostiensem Episcopum.

Commendat Ostiensi Episcopo Nobilem quendam glum, vi Pater eius ad sepulturam ecclesiasticam admittitur.

Dilecto in Christo Patri & Domino, H. Ostiensi Episcopo, Fr. Philippus de Eleemosyna, salutem & obsequium. Vit quidam Nobilis de Anglia, & Amicus Ordinis nostri, aduersus Trecentum Episcopum & eius Ecclesiam deliquit, & excommunicatus est. Post aliquantum temporis consideratione habita, & dominorum satisfactione promissa, satisfecit, & absolitus est.

Ante plenam verò ablatorum restitutionem ab initicis interceptus, & interfecit, & prohibitus à sepultura, pro his quæ nondum plenè reddiderat. Hæres eius ætate minor, nec sciuit satisfacere pro Patre, nec potuit. Nunc ad intelligibiles annos proiectus, ad omnem satisfactionem paratus est. Rogo igitur dilectam nobis in Christo Paternitatem vestram, ut sepulturæ beneficium precibus vestris obneati